

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.9.6.
COM(2016) 553 final

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK,
AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

**az ásványinyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK
irányelv módosításáról szóló 2006/21/EK irányelv végrehajtásáról**

1. BEVEZETÉS

A kőfejtési és bányászati ágazatból származó hulladék az Európai Unióban keletkező hulladék teljes mennyiségének igen nagy hányadát adja (2012-ben megközelítőleg 30%-át; lásd az e jelentéshez mellékelte táblázatot). Az ilyen hulladék nem megfelelő kezelése károsíthatja az emberek egészségét és a környezetet, emellett súlyos baleseteket okozhat.

Az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK irányelv¹ (a továbbiakban: az irányelv) célja, hogy lehetőség szerint megakadályozza vagy csökkentse az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezelésének következtében a környezetre – különösen a vízre, a levegőre, a talajra, az állat- és növényvilágra és a tájképre – gyakorolt káros hatásokat, valamint bármely, ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt. Az irányelv az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint külszíni bányászatból származó hulladék kezelésére terjed ki.

Az e jelentéssel érintett két egymást követő (2008. május 1. és 2011. április 30., valamint 2011. május 1. és 2014. április 30. közötti) időszakban a tagállamoknak hatályba kellett léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Az irányelvet 2008. május 1-jéig kellett átültetni. Az átültetési intézkedésekről szóló bizottsági értékelés számos olyan esetet tárt fel, amikor az irányelvet nem megfelelően vagy csak részben ültették át. A Bizottság huszonkét hivatalos vizsgálatot indított. Jelenleg négy, meg nem feleléssel kapcsolatos eljárás van folyamatban.²

Az irányelv 22. cikkének megfelelően az irányelv egyes szempontjaival kapcsolatos útmutatásokról, illetve e szempontok értelmezéséről, valamint további technikai vonatkozások kidolgozásáról a Bizottság határozatokat fogadott el.³ Az ellenőrzésekkel kapcsolatos technikai iránymutatás kidolgozása még folyamatban van.

¹ HL L 102., 2006.4.11., 15. o.

² Bulgária, Dánia, Franciaország és az Egyesült Királyság.

³ A Bizottság 2009. április 29-i 2009/358/EK határozata az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett információk összehangolásáról és rendszeres továbbításáról, valamint a 18. cikkében említett kérdőívről (HL L 110., 2009.5.1., 39. o.).

A Bizottság 2009. április 20-i 2009/335/EK határozata az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben előírt pénzügyi biztosíték nyújtására vonatkozó technikai iránymutatásokról (HL L 101., 2009.4.21., 25. o.).

A Bizottság 2009. április 20-i 2009/337/EK határozata az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv III. mellékletével összhangban a hulladékkezelő létesítmények osztályozása során alkalmazandó kritériumok meghatározásáról (HL L 102., 2009.4.22., 7. o.).

A Bizottság 2009. április 30-i 2009/359/EK határozata az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdése f) pontjának végrehajtása céljából az inert hulladék fogalmának kiegészítéséről (HL L 110., 2009.5.1., 46. o.).

A Bizottság 2009. április 30-i 2009/360/EK határozata a hulladékoknak az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

Emellett a Bizottság és az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) szabványosított mintavételi és elemzési módszereket dolgozott ki, hivatkozva különösen az irányelv 22. cikkének (2) bekezdésére.⁴

A Bizottság 2008-ban elfogadta a *Reference Document on Best Available Techniques for the Management of Tailings and Waste-Rock in Mining Activities* (A bányászati tevékenységből származó meddőzagy és meddőközet kezelésével kapcsolatos elérhető legjobb technikákat ismertető referenciadokumentum)⁵ összefoglalóját.⁶

2. JELENTÉSTÉTEL ÉS ÉRTÉKELÉS

A 18. cikk (1) bekezdésének értelmében a tagállamoknak háromévente jelentést kell benyújtaniuk a Bizottsághoz az irányelv végrehajtásáról, amely jelentést kérdőív alapján készítenek el.⁷ A 18. cikk (1) bekezdésének értelmében továbbá a tagállamok jelentései alapján a Bizottságnak az irányelv végrehajtásáról szóló jelentést kell közzétennie.

Ez a jelentés az első két (2008. május 1. és 2011. április 30., valamint 2011. május 1. és 2014. április 30. közötti) jelentéstételi időszakra terjed ki.

A 18. cikk (2) bekezdésének megfelelően a tagállamoknak évente tájékoztatniuk kell a Bizottságot az üzemeltetők által jelentett minden olyan eseményről, amely veszélyeztetheti a hulladékkezelő létesítmény stabilitását, és minden olyan jelentős kedvezőtlen környezeti hatásról, amelyet a hulladékkezelő létesítmény ellenőrzési és felügyeleti eljárásai feltárnak. A 7. cikk (5) bekezdése értelmében az irányelv szerint megadott engedélyben foglalt információkat statisztikai célból történő megkeresésre az illetékes nemzeti és uniós statisztikai hivatalok számára hozzáférhetővé kell tenni.

Az első jelentéstételi időszak vonatkozásában a tagállamok által átadott információk értékelése⁸ rávilágított a jelenlegi hároméves jelentéstételi rendszer korlátaira, amely rendszer az irányelvben foglalt rendelkezések végrehajtását lehetővé tevő intézkedések tagállami elfogadására összpontosít. A tagállami jelentésekben szereplő információk alapján a Bizottság nem tudta értékelni ezen intézkedések gyakorlati végrehajtását.

alapján történő jellemzésével kapcsolatos technikai követelmények kidolgozásáról (HL L 110, 2009.5.1., 48. o.).

⁴ Hulladékok jellemzése – Dúsításimaradék-tározókba bocsátott, gyenge sav hatására bomló cianid mintavételezése és elemzése; Európai műszaki előírás CEN/TS 16229:2011, 2011.6.29.

Hulladékok jellemzése – Szulfidos hulladékok savasságának és neutralizálásának meghatározása statikus vizsgálattal; Európai szabvány EN 15875:2011, 2011.10.26.

Hulladékok jellemzése – Általános útmutató dokumentum az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladékok jellemzéséről; CEN/TR 16376:2012, 2012.6.24.

⁵ http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/BREF/mmr_adopted_0109.pdf.

⁶ A Bizottság határozata az ásványi nyersanyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló 2006/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásában az elérhető legjobb technikákat ismertető referenciadokumentum összefoglalójának elfogadásáról.

⁷ A Bizottság 2009/358/EK határozata (HL L 110, 2009.5.1., 39. o.).

⁸ Lásd:

<http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/Study%20Implementation%20report%20Extractive%20Waste%20Directive.pdf>.

Ezért a Bizottság - teljesebb kép kialakítása érdekében - a nemzeti jelentések mellett további információforrásokat is megvizsgált. Ezek között szerepeltek a baleseteket és balesetközeli helyzeteket követő intézkedésekről szóló, a Bizottság rendelkezésre álló információk, továbbá olyan generikus forrásokból származó információk, mint a kutatási projektek és a nemzeti ügynökségek honlapjai.

A Bizottság a rendelkezésre álló információk felülvizsgálatához független tanácsadók szolgáltatásait vette igénybe.⁹

A tagállamoktól a két jelentéstételi időszak vonatkozásában beérkező jelentéseket először a teljesség vonatkozásában, másodszor abból a szempontból értékelték, hogy a jelentésben bemutatott intézkedések átfogó intézkedéssorozatnak tekinthetők-e, de nem vizsgálták ezen intézkedések irányelvnek való megfelelőségét, sem tényleges végrehajtásukat.

3. JELENTÉSTÉTEL AZ IRÁNYELV TAGÁLLAMI VÉGREHAJTÁSÁRÓL

3.1. „A” osztályú létesítmények: főbb rendelkezések

Tekintettel arra, hogy az EU-ban keletkező, ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladéknak csak egy része jelent veszélyt a környezetre és az emberi egészségre, az irányelv differenciált kötelezettségekből felépülő rendszert állapított meg az ilyen hulladék kezelésére és a létesítmények engedélyezési eljárásaira.

Az irányelv szigorúbb kötelezettségeket állapít meg azokra a létesítményekre, amelyek vonatkozásában egy baleset bekövetkezésekor nagyobb a kockázata a környezetre vagy az emberi egészségre gyakorolt hatásnak. Ezek az „A” osztályú létesítmények. Tizenegy tagállam számolt be arról, hogy határain belül nincs „A” osztályú létesítmény.¹⁰

Az értékelés elsődlegesen azokra a rendelkezésekre összpontosított, amelyeket erre a létesítményszályra kell alkalmazni. Úgy tekinthető, hogy e rendelkezések végrehajtásának szintje megfelelően mutatja az irányelv egészének végrehajtását. E rendelkezések közé tartoznak különösen: a hulladékgazdálkodási tervekkel és a súlyos balesetek megelőzésével és a tájékoztatással kapcsolatos intézkedések, az információk továbbítását biztosító gyakorlati rendelkezések, az „A” osztályú létesítmények azonosítási eljárásai (ideértve a határokon áterjedő hatást gyakorló létesítményeket), a külső vészhelyzeti tervek elkészítése és az ellenőrzések.

Az átfogó következtetés az, hogy a legtöbb tagállamban elfogadták az irányelv végrehajtását szolgáló általános intézkedéseket. Ezek többek között hulladékgazdálkodási tervek, a súlyosabb balesetek megelőzése és a tájékoztatás, valamint az információtovábbítást biztosító gyakorlati intézkedések. Ezenfelül, a két jelentéstételi időszakot összehasonlítva általános javulás volt megfigyelhető az e rendelkezésekkel összefüggésben hozott intézkedések tekintetében.

Ezzel szemben az értékelés rámutatott arra, hogy egyes rendelkezések gyakorlati alkalmazását javítani kell. Így például egyes tagállamoknak be kell fejezniük az „A” osztályú létesítmények 2009/337/EK határozatban foglalt kritériumok alapján történő azonosítását. A tagállamok által megjelölt „A” osztályú létesítmények számában fennálló jelentős eltérések, továbbá a

⁹ http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/waste_extractive_industries.pdf

¹⁰ Ausztria, Belgium, Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Hollandia és Lengyelország.

bejelentett létesítmények számában és az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó veszélyes hulladék¹¹ mennyiségében mutatkozó eltérések arra engednek következtetni, hogy ez az eljárás még nem zárult le (lásd a jelentéshez mellékelte táblázatot).

Egy másik terület, amelyet a jelek szerint több tagállamban prioritásként kell kezelni, az engedélyeknek valamennyi „A” osztályú létesítményre történő kiadása. Be kell fejezni továbbá valamennyi „A” osztályú létesítményre vonatkozóan a külső vészhelyzeti tervek kidolgozását: a tagállamok által közölt információk szerint úgy tűnik, hogy e létesítmények mintegy 25%-ában ilyen terv nincs.

A tagállamok által átadott információk arra engednek következtetni, hogy az ellenőrzésekre vonatkozó rendelkezéseket nem minden tagállam azonos módon értelmezte és hajtotta végre. Emellett az ellenőrzések tagállamok által jelentett száma jelentősen eltér. Minthogy a tagállamok által átadott információk eltérő gyakorlatokat jeleznek, összehasonlításuk korlátozott értékkel bír.

3.2. További rendelkezések

Az irányelv hatálya alá tartozóként azonosított létesítmények számával kapcsolatban a tagállamok által megadott adatok némelyike nem tűnik hihetőnek (lásd az e jelentéshez mellékelte táblázatot). A közölt számadatok tagállamonként jelentősen eltérnek és viszonylag alacsonyak az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék nemzeti szintű keletkezését érintő, más forrásokból kiolvasható információkkal összehasonlítva. A 2. cikk megállapítja az irányelv hatályát, egyúttal korlátozza a kivételek lehetőségét. A létesítményeknek a tagállamok által a nemzeti jelentésekben megadott száma ugyanakkor arra utal, hogy ezt a rendelkezést nem minden tagállam értelmezi és alkalmazza azonos módon.

- Hat tagállam¹² számolt be például arról, hogy nincs olyan létesítmény a területükön, amelyre az irányelvet alkalmazni kellene. Más információforrások ugyanakkor arra utalnak, hogy ezen országok némelyike végez olyan ásványi nyersanyag-kitermelési tevékenységet, amelynek során hulladék, adott esetben veszélyes hulladék keletkezik.
- Ugyanígy, az inert hulladékkal foglalkozó létesítmények egyes tagállamok által jelentett igen csekély száma ellentmond a más tagállamok által megadott számoknak. (Franciaországban például a jelentések szerint 4100 ilyen létesítmény van, Magyarországon pedig 604, és más országok ennél jóval alacsonyabb számot adtak meg.)

Az irányelv értelmében kiadott engedélyek kombinálhatók más uniós jogszabályokban (pl. az 2012/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹³, azaz a Seveso-irányelvben) előírtakkal, hogy elkerülhető legyen az információk szükségtelen megkettőzése és a párhuzamos munkavégzés. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó kisszámú létesítményről jelentették csak azt, hogy ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékot kezelő létesítmény lenne.

¹¹ Az „A” osztályba sorolás egyik kritériuma a létesítményben kezelt hulladék veszélyessége (lásd a jelentés végén található táblázatot).

¹² Dánia, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta és Hollandia.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/18/EU irányelve a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről (HL L 197., 2012.7.24., 1. o.).

A 17. cikk (1) bekezdése megállapítja az ellenőrzésekkel kapcsolatos kötelezettségeket. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelv szerinti engedéllyel rendelkező létesítményeket a hulladék elhelyezésének megkezdése előtt, valamint azt követően rendszeres időközönként – beleértve a bezárás utáni szakaszt is – ellenőrizzék annak biztosítására, hogy az megfeleljen az engedélyben rögzített, vonatkozó feltételeknek. Az irányelv nem határozza meg kifejezetten az ellenőrzés fogalmát, és nem rendelkezik részletesen arról sem, hogy azt miként kellene elvégezni. A 22. cikk ugyanakkor előírja a Bizottság számára, hogy az ellenőrzésekre vonatkozóan technikai iránymutatásokat dolgozzon ki és fogadjon el.

Az ellenőrzések nyomán elfogadott intézkedésekkel – különösen az ellenőrzésekre vonatkozó rendelkezésekkel, az ellenőrzések jellegével, a felelős hatóságokkal és az ellenőrzések gyakoriságával – összefüggésben megállapított nagymértékű eltérések, továbbá a második jelentéstételi időszakban végrehajtott ellenőrzések száma arra utal, hogy a tagállamok az ellenőrzés vonatkozásában az irányelvben meghatározott rendelkezéseket esetleg nem mindig azonos módon értelmezték.

Csak hét ország¹⁴ számolt be arról, hogy nemzeti szinten az irányelvnek való meg nem felelést tapasztalt¹⁵ a második jelentéstételi időszakban. Az engedélyekben foglalt feltételeknek való meg nem felelés és az engedély nélkül működő létesítmények a bejelentett meg nem felelési esetek fő típusai.

Az irányelv lehetővé teszi, hogy a rendelkezéseket kiigazítsák vagy felfüggeszék bizonyos létesítmények tekintetében, a hulladék jellegétől függően. Az inert hulladékok 2009/359/EK bizottsági határozattal összhangban álló nemzeti listája lehetővé tenné a differenciálást az ilyen típusú hulladék vonatkozásában. Csak nyolc tagállam élt e lehetőséggel.¹⁶

Az irányelvben meghatározott (valamennyi létesítményre alkalmazandó) egyéb rendelkezések végrehajtása kapcsán levonandó következtetések tehát megegyeznek az „A” osztályú létesítményeket érintően megállapítottakkal: míg a legtöbb tagállam bevezetett általános keretrendszert, több kérdés továbbra is megoldatlan.

A tagállamok közötti különbségek azt mutatják, hogy további erőfeszítésekre van szükség annak biztosítása céljából, hogy minden tagállam azonos módon értelmezze és alkalmazza az irányelv alapvető fogalmait, a rendelkezések hatékonyságának uniós szintű garantálása érdekében.

4. A BIZTONSÁGGAL KAPCSOLATOS JELENTÉSTÉTEL

A Bizottság által kapott információk szerint az e jelentéssel érintett időszakban összesen öt baleset fordult elő két országban.

Ugyanakkor e baleseteket hivatalosan, az irányelv 18. cikkének (2) bekezdésében előírtak szerint nem jelentették a Bizottságnak. Az információk más forrásokból érkeztek.

A tagállamokat arra is kérték, hogy erősítsék meg azt, hogy a két jelentéstételi időszakban nem történt baleset. A legtöbb tagállam visszaigazolta, hogy balesetre nem került sor. Részletesebb információkra lenne szükség annak értékeléséhez, hogy az irányelvben

¹⁴ Bulgária, Észtország, Finnország, Görögország, Lengyelország, Románia és az Egyesült Királyság.

¹⁵ Összesen 54 regisztrált eset, de nem minden érintett tagállam jelentette az esetek számát.

¹⁶ Cseh Köztársaság, Finnország, Franciaország, Litvánia, Portugália, Szlovákia, Spanyolország és az Egyesült Királyság.

megfogalmazott, a balesetek kockázatának mérséklésével kapcsolatos célkitűzések teljesültek-e.

5. A JELENTÉSTÉTELLEL KAPCSOLATOS ÁLTALÁNOS KÉRDÉSEK ÉS TÁJÉKOZTATÁS

A tagállamok által átadott információk minősége változó. A 18. cikkben előírtak szerint valamennyi tagállam benyújtotta a nemzeti jelentést. Sokuk részletes, hiánytalan és naprakész tájékoztatást adott. A teljesség mértéke legalább elfogadható szintű valamennyi tagállam esetében.

A tagállamok által közölt információk egyenetlensége okán, továbbá mivel fennáll annak lehetősége, hogy egyes rendelkezéseket félreértelmeztek, az átadott információk összehasonlíthatósága bizonytalan, emellett igen nehéz értékelné az irányelv végrehajtásával kapcsolatos tagállami teljesítményt.

Összességében, az e jelentés összeállítása során szerzett bizottsági tapasztalatok megerősítették, hogy a tagállamok által a 18. cikk értelmében továbbított információk önmagában nem elegendőek ahhoz, hogy a Bizottság egyértelmű, kellően részletes és hiteles képet kapjon az irányelv gyakorlati végrehajtásáról. Az e cikkben előírt jelentésértelmezési követelmények az intézkedések elfogadására összpontosítanak, és kifejezetten nem hivatkoznak az ezen intézkedések gyakorlati végrehajtásáról szóló tájékoztatásra.

A Bizottság még más források felhasználásával is csak korlátozott információhoz jutott, amellyel kiegészíthette vagy alátámaszthatta volna a tagállamok által benyújtott információkat, különösen a jogi vagy adminisztratív szempontokat (a baleseteket is ideértve) illetően. A rendelkezésre álló információk technikai vagy tudományos kérdésekkel foglalkoznak, de nincs például nyilvános jegyzék az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladékot kezelő létesítményekről.

6. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS TOVÁBBI LÉPÉSEK

A bizottsági értékelés alapján megállapítható, hogy a tagállamok többsége elfogadta az irányelvben megállapított rendelkezések végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Az értékelés ugyanakkor rámutatott arra, hogy több kérdéssel még foglalkozni kell annak biztosítása érdekében, hogy az irányelv végrehajtása a kívánt védelmi szintet biztosítsa.

A tagállami jelentésekből az olvasható ki, hogy több fontos rendelkezést, köztük a hulladékkezelő létesítmények azonosításával vagy az engedélyek megadásával és az ellenőrzésekkel kapcsolatosakat a tagállamok nem azonos módon értelmezik és hajtják végre. Annak érdekében, hogy az irányelv végrehajtása következetesebb legyen, a Bizottság az alábbiakat tervezi:

- általános iránymutatás közzététele az irányelvben meghatározott rendelkezések végrehajtásáról; valamint
- az ellenőrzésekre vonatkozó iránymutatás kidolgozása a 22. cikk (1) bekezdése c) pontjának értelmében.

A Bizottság mérlegeli azt is, hogy miként lehetne javítani a végrehajtásról, többek között a balesetekről szóló tagállami jelentéseken, szélesebb körben terjeszteni a tagállamok által közölt információk bizottsági értékelésének eredményeit és előmozdítani az

ásványinyersanyag-kitermelő ágazatokkal kapcsolatos információk cseréjét, ideértve a bevált gyakorlatokat.

Igénybe lehetne például venni az információgyűjtésre szolgáló másféle eljárást, a 7. cikk (5) bekezdésével összhangban. Az irányelv gyakorlati végrehajtásával kapcsolatos további információgyűjtés segíteni fogja a Bizottság munkáját, amelynek az a célja, hogy:

- támogatást nyújtson az irányelv végrehajtásához és az irányelvnek való megfeleléshez, különösen azáltal, hogy hatékonyabban azonosítja az irányelv jelenlegi végrehajtásával kapcsolatos hiányosságokat és kidolgozza az ezek orvoslásához szükséges lehetséges intézkedéseket;
- azonosítsa az irányelv végrehajtásával kapcsolatos bevált gyakorlatokat; valamint
- új módszereket tárjon fel a jelentéstétel kezeléséhez és az eljárások egyszerűsítéséhez, és szükség esetén irányozza elő az információtovábbításra vonatkozó 2009/358/EK bizottsági határozat módosítását, összhangban a környezetvédelmi nyomon követésről és jelentéstételről szóló, célravezetőségi vizsgálattal¹⁷

A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervben tett kötelezettségvállalásának teljesítése érdekében a Bizottság a bányászati hulladék-gazdálkodási tervekkel kapcsolatban útmutató kidolgozására és a legjobb gyakorlatok előmozdítására törekszik.¹⁸

A Bizottság továbbra is információkat gyűjt, amelyek alapján a jövőben naprakésszé teheti az irányelv releváns szempontjait, az emberi egészség és a környezet védelmének biztosítása érdekében, különösen szem előtt tartva olyan vonatkozásokat, mint a veszélyes hulladék kezelése, a gátak és tározók biztonsága és a szennyezés megelőzése.

¹⁷ SWD(2016) 188 final, A Bizottság szolgálati munkadokumentuma: Az uniós környezetvédelmi nyomon követésről és jelentéstételről szóló célravezetőségi vizsgálat felé: az uniós környezetvédelmi politika hatékony nyomon követésének, fokozottabb átláthatóságának és az azzal kapcsolatos koncentráltabb jelentésételnek a biztosítása.

¹⁸ COM(2015) 614 final, A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az anyagkörforgás megvalósítása – a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv.

Tagállami adatok

	Összes hulladék, 2012 ⁱ	Összes hulladék a kőfejtési és bányászati tevékenységekből, 2012 ⁱⁱ	Ásványi és szilárdított hulladék a kőfejtési és bányászati tevékenységekből ⁱⁱⁱ	Veszélyes ásványi és szilárdított hulladék a kőfejtési és bányászati tevékenységekből ^{iv}	A veszélyes hulladék %-os aránya a kőfejtési és bányászati tevékenységekből származó ásványi és szilárdított hulladékon belül	Bejelentett működő létesítménye k ^v	Működő „A” osztályú létesítménye k ^{vi}	Teljesség (jelentéstétel) ^{vii}	Az ellenőrzése k száma (összesen) ^{viii}	Az ellenőrzése k száma („A” oszt.) ^{ix}
Európai Unió (28)	2 514 220 000	733 980 000	731 950 000	13 460 000	1,84					
Belgium	67 630 317	115 137	30 245	9	0,03	3	0	◇	np ^x	
Bulgária	161 252 166	141 082 596	141 061 523	13 266 720	9,40	np	2	◇	np	np
Cseh Köztársaság	23 171 358	167 422	88 585	1 359	1,53	7	0	◇	0	
Dánia	16 332 249	18 005	5 704	45	0,79	0	0	✓	0	
Németország	368 022 172	8 625 187	8 488 645	7 705	0,09	27	2	✓	1 073	46
Észtország	21 992 343	9 354 964	9 346 454	5	0,00	4	0	✓	53	
Írország	13 421 334	2 024 984	1 984 284	508	0,03	22	2	◇	154	49
Görögország	72 328 280	47 831 627	47 822 445	90	0,00	2 343	1	◇	np	np
Spanyolország	118 561 669	22 509 144	22 495 556	368	0,00	1 558	25	◇	np	np
Franciaország	344 731 922	2 477 408	2 196 522	1 644	0,07	4 152	1	✓	3 401	1
Horvátország	3 378 638	5 034	2 729	257	9,42	np	np	✓	np	np
Olaszország	162 764 632	719 666	345 842	1 990	0,58	213	126	◇	349	np
Ciprus	2 086 469	217 888	217 311	0	0,00	13	1	◇	13	1
Lettország	2 309 581	1 968	1 478	0	0,00	0	0	✓		
Litvánia	5 678 751	25 911	7 171	25	0,35	0	0	✓		
Luxemburg	8 397 228	131 314	121 034	0	0,00	0	0	✓		
Magyarország	16 310 151	91 218	81 827	30 852	37,70	862	6	✓	932	115

	Összes hulladék, 2012 ⁱ	Összes hulladék a kőfejtési és bányászati tevékenységekből, 2012 ⁱⁱ	Ásványi és szilárdított hulladék a kőfejtési és bányászati tevékenységekből ⁱⁱⁱ	Veszélyes ásványi és szilárdított hulladék a kőfejtési és bányászati tevékenységekből ^{iv}	A veszélyes hulladék %-os aránya a kőfejtési és bányászati tevékenységekből származó ásványi és szilárdított hulladékon belül	Bejelentett működő létesítmények ^v	Működő „A” osztályú létesítmények ^{vi}	Teljesség (jelentéstétel) ^{vii}	Az ellenőrzések száma (összesen) ^{viii}	Az ellenőrzések száma („A” oszt.) ^{ix}
Málta	1 452 496	45 103	45 103	0	0,00	0	0	✓		
Hollandia	123 612 767	179 164	139 670	3 280	2,35	0	0	✓		
Ausztria	34 047 465	51 339	34 687	7 830	22,57	33	0	✓	60	
Lengyelország	163 377 949	68 035 432	67 599 891	1 301	0,00	99	0	✓	116	
Portugália	14 184 456	242 598	227 253	5	0,00	8	3	◊	18	28
Románia	266 975 602	223 292 741	223 173 154	125 458	0,06	74	2	✓	743	
Szlovénia	4 546 506	14 448	10 936	0	0,00	np	np	✓	0	0
Szlovákia	8 425 384	310 580	299 913	203	0,07	119	3	✓	102	15
Finnország	91 824 193	52 880 000	52 880 000	0	0,00	90	9	✓	166	41
Svédország	156 306 504	129 480 919	129 455 408	162	0,00	22	15	◊	75	
Egyesült Királyság	241 100 639	24 043 977	23 787 471	8 233	0,03	601	4	✓	43	4

ⁱ Forrás: env_wasgen, EUROSTAT: a NACE szerinti tevékenységekből és a háztartásokból származó hulladék.

ⁱⁱ Forrás: env_wasgen, EUROSTAT: a kőfejtési és bányászati tevékenységekből származó hulladék.

ⁱⁱⁱ Forrás: env_wasgen, EUROSTAT: a kőfejtési és bányászati tevékenységekből származó ásványi és szilárdított hulladék.

^{iv} Forrás: env_wasgen, EUROSTAT: a kőfejtési és bányászati tevékenységekből származó veszélyes ásványi és szilárdított hulladék.

^v A második időszak adatai, a tagállami jelentések szerint.

^{vi} A második időszak adatai, a tagállami jelentések szerint.

^{vii} ✓: Hiánytalan információk állnak rendelkezésre; ◊: információkat közöltek, de azok láthatóan hiányosak vagy nem egyértelműek.

^{viii} A második időszak adatai, a tagállami jelentések szerint.

^{ix} A második időszak adatai, a tagállami jelentések szerint.

^x np: nincs megadva.